

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 10/894-0/2013.

Magyarország Alkotmánybírósága részére!
1015.Budapest, Donáti utca 35-45.

Erkezett: 2013.03.22.
Példány: 115 Kezelőiroda: 9-2
Melléklet: 2 db

A Budapest Környéki Törvényszék útján!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest Környéki
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
Közigazgatási Szakág

Érk.: 2013 -03- 22

Érk. módja: postán / gvűjtőládába /
személyesen / faxon / e-mailen

Példány: 5 Melléklet: 1 db. + bor.

Ügyszám: 6K.27645/2010/20

A 2013. február 13-án kézbesített Kúria Kfv.I.35.721/2011/6.számú ítéletével szemben a törvényes határidőn belül, az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 27.§-ban konkretizált alkotmánybírói hatáskör és ugyancsak az Abtv. 27.§-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján, az Abtv. 51.§ (2) bekezdésben foglalt kötelezettségem miatt jogi képviselőm útján, az alábbiak szerint előterjesztett, **alkotmányjogi panaszra** vonatkozó

i n d í t v á n y t

nyújtom be. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.721/2011/6.számú, a Budapest Környéki Törvényszék 6.K.27.645/2010/14. számú jogerős ítéletét részben hatályon kívül helyező ítéletét a hatályában fenntartott részek tekintetében, az **Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésben biztosított tisztességes eljárás alapjogi sérelmére hivatkozással** megsemmisíteni szíveskedjen a 2011.évi CLI. törvény 43.§ (1) bekezdésének megfelelően.

Az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének lényege: Megítélésem szerint sérült a tisztességes eljárás követelményéhez fűződő alapjogom, a jogbiztonsághoz, törvények betartatásához fűződő jog, az alapvető jogaim állam által való védelme. A Kúria a konkrét ügyben elsődlegesen megállapította, hogy az üzletszerű ingó értékesítésre a jogalkotó által megalkotott speciális szabály (Szja tv. 58.§ (8) bekezdés) akkor teljesül, ha az abban foglalt három konjuktív feltétel mindegyike teljesül. Ezt követően viszont az **általános jogelvekből** (Art. 1.§ (7) bekezdés, Szja tv. 2.§ (6) bekezdés) **levezetve a Kúria olyan következtetésre jutott, hogy az Szja tv. 58.§ (8) bekezdésében rögzített konjuktív jogszabályi feltételek akkor is teljesülnek, ha az egyik feltétel nem teljesül.** Megítélésem szerint a Kúria ítélete sérti a **tisztességes eljáráshoz, a jogbiztonsághoz, törvények betartatásához fűződő jogomat, alapvető jogaim állam által való védelmét, amikor úgy ítéli meg, hogy általános jogelvekre hivatkozással figyelmen kívül hagyhatja a törvényi rendelkezést oly módon, hogy azzal ellentétes következtetésre juthat.** A Kúria „jogértelmezése” ellentétes a matematikai logika alapvető szabályaival, amikor jogértelmezéssel felülírja a konjuktív logikai feltétel teljesülésének matematika szabályait.

Álláspontom szerint az Alaptörvény keretein belül csak arra van felhatalmazása a bíróságoknak, hogy az általános jogelvekből levezessék az azoknak leginkább megfelelő jogszabályi rendelkezést és az annak való megfelelést vizsgálják, de hatályos törvényi rendelkezést önkényesen nem írhatnak felül.

A Kfv.I.35.721/2011/6.számú ítélet kifogásolt következtetése:

„A fenti jogelvek mentén (rendeltetésszerű joggyakorlás, joggal való visszaélés tilalma, legalitás elve) a Kúria is osztja azt az elsőfokú bírósági jogértelmezést, hogy annak ellenére, hogy a felperes az Art. 16. §-ában megfogalmazott bejelentkezési kötelezettségének nem tett eleget, értékesítéseire az Sza: törvény 58. § /8/ bekezdésében meghatározottakat kell alkalmazni, azok üzletszerűsége minden kétséget kizáróan megállapítható.”

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Kfv.I.35.721/2011/6.számú ítélet indoklását, kifogásolt következtetését vesse össze az Alaptörvény alábbi részeivel:

- a XXVIII. Cikk (1) bekezdése „**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**”
- Alapvetés fejezetének B) cikk (1) bekezdése: „**Magyarország független demokratikus jogállam**”.
- Alapvetés fejezetének R) cikk (2) bekezdése „**Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**”,
- a T) cikk (1) bekezdése „**Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.**”,

Személyes érintettségem: A perben felperesi minőségben vettem részt. Amennyiben a Kúria ítélete nem azon a vélelmen alapult volna, hogy a törvények általános jogelvi felülírhatják a speciális törvényi szabályokat, a matematikai logika alapvető szabályait, akkor a Kúriának nemcsak részben, hanem teljes körűen hatályon kívül kellett volna helyeznie a sérelmezett közigazgatási határozatokat. A megismételt eljárás nagyságrendekkel kevesebb adóhiányt állapítana meg terhemre.

Az indítványt a következő további részletes indokok támasztják alá:

I. Jogszabályi háttér

A hivatkozott és alkalmazható jogszabályok:

Sza tv. 58.§ (8) bekezdés: „*Nem alkalmazhatók az (1) – (7) bekezdés rendelkezései akkor, ha az ingó vagyontárgy átruházása üzletszerűen történik. Ekkor – kivéve, ha a magánszemély a bevételt egyéni vállalkozói tevékenysége keretében szerzi meg - az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. E*

rendelkezés alkalmazásában üzletszerű az átruházás, ha ellenérték fejében történik és az ügylettel kapcsolatban a magánszemélynek az általános forgalmi adó szabályszerűen bejelentkezett alanyként adólevonási joga megnyílik.”

Art. 108.§ (7) bekezdés: *„Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság 12 havi működést véelve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani.”*

Art. 1.§ (2) bekezdés: *„Az adózó és az adóhatóság e törvénynek és más törvényeknek megfelelően gyakorolhatja jogait és teljesítheti kötelezettségeit. Ha a törvény az adóhatóságot mérlegelésre jogosítja fel, azt csak a felhatalmazás céljának megfelelően, a törvényes keretek között gyakorolhatja.”*

Art. 1.§ (7) bekezdés: *„A szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható.”*

Szja tv. 2.§ (6) bekezdés: *„A Magyar Köztársaságban adóztatható bevétel adókötelezettségének jogcímét e törvény szerint kell megállapítani, és az adókötelezettséget (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni. A jogcím meghatározásánál a felek (a magánszemély és a bevételt juttató személy, valamint az említett személyek és más személy) között egyébként fennálló jogviszonyt és a szerzés körülményeit kell figyelembe venni ...”*

II. Az alapjogi sérelem megvalósulásának alátámasztása

Az internetes kereskedelem az adójog egy új, törvényileg korábban nem kellően szabályozott területe. Helyes az adóhatóság álláspontja, hogy az ellenőrzéseket erre a területre is kiterjeszti. Az adóhatóság azonban túllépi hatáskörét, amikor a részbeni törvényi szabályozatlanságot saját önkényes módszerekkel és jogsértő megállapításokkal próbálja orvosolni. Az adótudatosságot az fokozná, ha az adóhatóság – eleget téve tájékoztatási kötelezettségének – felhívna a figyelmet arra, hogy az ingó értékesítés után is adózni kell. A megtorló jellegű megállapítások nem segítik elő az adótudatosság fejlesztését és a jogkövető magatartást. A Kúria döntése is lehetlenné teszi az önkéntes jogkövetés lehetőségét akkor, amikor általános jogelvekre hivatkozással lehetségesnek tartja a törvényben foglaltak („osztja felperesi álláspontot”) és az azzal ellentétes következtetés („osztja az elsőfokú bírósági jogértelmezést.”) levonását is.

A hatályos adótörvények az **üzletszerűség fogalmát** törvényenként eltérően vagy egyáltalán nem határozzák meg. Míg az áfa törvény nem határozza meg az üzletszerűség fogalmát, addig a személyi jövedelemadó törvény az ingó értékesítéssel kapcsolatosan pontosan meghatározza. Egy tevékenység üzletszerű lehet az áfa

törvény alapján, míg ugyanaz a tevékenység - az **eltérő törvényi szabályozás miatt** – nem minősül üzletszerűnek az Szja tv. szempontjából. Ha egy törvény egy fogalmat pontosan meghatároz, akkor innentől kezdve nincs lehetőség a fogalmi meghatározást más törvényekkel összevetni. Ugyanazt a fogalmat a különböző törvények eltérően határozhatják meg. Ezt a felperesi megállapítást osztotta a Kúria ítélete indoklásában:

„Az ingó vagyontárgy üzletszerű értékesítésére egyedi szabályt alkotott a jogalkotó, azt önálló tevékenységből származó jövedelemként határozta meg. Ennek megvalósulásához azonban feltételeket szabott:”

1. *Az átruházásnak ellenérték fejében kell megtörténnie;*
2. *a magánszemélynek az Art. 16. §-a alapján az általános forgalmi adó hatálya alá szabályszerűen be kell jelentkeznie;*
3. *adólevonási jogának meg kell nyílnia, vagyis az alanyi adómentesség határát át kell lépnie.*

A fenti feltételek együttes megvalósulása esetén minősül az ingóértékesítés üzletszerűnek az Szja. törvény 58. § /8/ bekezdése szerint. Ebben a kérdésben a Kúria tehát osztja a felperesi álláspontot. [Kúria ítélet 6. oldal]

A döntés a matematikai logika nyelvére lefordítva az Üzletszerű (Ü) jelöléssel, Ü = (1.) és (2.) és (3.). Ü akkor igaz, ha (1.) és (2.) és (3.) feltétel is igaz.

A Kúria az adózói magatartást vizsgálva az általános jogelvek és az Art. 1.§ (7) bekezdése alapján úgy ítélte meg, hogy az ügyletek valós tartalma alapján kell állást foglalni az adójogi következmények kérdésében. A bevétel adókötelezettsége jogcímének Szja törvény szerinti megállapítása viszont nem a törvény szövegével ellentétes, általános jogelvekből levont következtetést jelenti, hanem **„az adókötelezettséget, az adómértéket az adott gazdasági tevékenységre legmeghatározottabb szabály szerint kell megállapítani.”** [Kúria 7. oldal, 1 bekezdés utolsó mondata].

A legmeghatározottabb jogszabályi rendelkezést szabályt felperes megjelölte keresetében.

Art. 108.§ (7) bekezdés: **„Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta, és az adóalap megállapítására az (5) bekezdés szerint nincs mód, az adóhatóság 12 havi működést vélelmezve átlagadó fizetésére kötelezi. Az átlagadó alapját a (6) bekezdés alkalmazásával kell megállapítani”**.

A Kúria ítéletében nem eszerint járt el. Adójogi következményként azt állapította meg, hogy az általános szabályok felülírhatják a törvény szövegét, az adóhatóság az Art. 1.§ (7) bekezdésben foglaltak alapján a törvény szövegével nyilvánvalóan ellentétes kötelező magatartási szabályt alkothat. A Kúria az Art. 1.§ (7) bekezdéséből levont

következtetésénél figyelmen kívül hagyta az Art. 1.§ (2) bekezdésében foglalt rendelkezést is. A Kúria így indokolt:

„A fenti jogelvek mentén (rendeltetésszerű joggyakorlás, joggal való visszaélés tilalma, legalitás elve) a Kúria is osztja azt az elsőfokú bírósági jogértelmezést, hogy annak ellenére, hogy a felperes az Art. 16. §-ában megfogalmazott bejelentkezési kötelezettségének nem tett eleget, értékesítéseire az Szja. törvény 58. § /8/ bekezdésében meghatározottakat kell alkalmazni, azok üzletszerűsége minden kétséget kizáróan megállapítható.”

A matematikai logikai szabályokra lefordítva: a Kúria megállapította (osztotta felperesi álláspontot), hogy $\bar{U} = (1.) \text{ és } (2.) \text{ és } (3.)$.

Az általános jogelvek mentén viszont minden kétséget kizáróan arra a következtetésre jutott, hogy $\bar{U}$ akkor is igaz, ha (2.) hamis. Ez nyilvánvalóan ellentétes a matematikai logika „és” logikai műveletre vonatkozó alapvető szabályaival. Ha hamis a végkövetkeztetés, akkor a közbenső logikai következtetés, jogi levezetés is hibás.

Nem vitatva az általános jogelvekre való megalapozott hivatkozást az alanyi adómentes rész felett megítélésem szerint a tisztességes eljárásnak megfelelő helyes Kúria általi végkövetkeztetés a következő lett volna:

A fenti jogelvek mentén (rendeltetésszerű joggyakorlás, joggal való visszaélés tilalma, legalitás elve) annak ellenére, hogy a felperes az Art. 16. §-ában megfogalmazott bejelentkezési kötelezettségének nem tett eleget, értékesítéseire az Szja. törvény 58. § (8) bekezdésében meghatározott ingó értékesítés jogcím nem alkalmazható, de tekintettel a konjunktív feltételekre, az üzletszerűség sem valósul meg. Az általános jogelvekből következően viszont a tevékenység üzletszerűsége minden kétséget kizáróan megállapítható. Adókötelezettséget, az adómértéket az adott gazdasági tevékenységre legmeghatározóbb szabály szerint kell megállapítani. Az Art. 1.§ (7) bekezdésének és az Szja tv. 2.§ (6) bekezdésnek megfelelő legmeghatározóbb szabály az Art 108.§ (7) bekezdése.

Megítélésem szerint jogalkalmazási hiba is okozhat alapjogi sérelmet. Az egyéni jogvédelemnek érvényesülni kell a közhatalommal szemben, különösen akkor, ha az a Kúria által is elfogadott törvényi feltételeken alapul.

„A bíróság egyedi jogvitát eldöntő határozata mögött mindig az a vélelem húzódik meg, hogy az formailag egy egyedi döntésen – jogszabályon – alapul és tartalmilag annak meg is felel. Ha bebizonyosodik, hogy a döntés – a bírói határozat (ítélet vagy végzés) – nem felel meg a jogszabályoknak, ez azt jelenti, hogy a bírói hatalom túllépte a hatalommegosztásnak az Alkotmány által konstituált rendjét és – a magyar Alkotmány által lehetővé nem tett módon – közvetetten bár, mégis bizonyos értelemben az előzetes döntés: a jogszabály megalkotására jogosult hatalmi ág funkciójának gyakorlása területére tévedt.” [38/1993 (VI.11.) AB határozat]

Az állampolgároknak alapvető elvárása, hogy a bíróságok egy közigazgatási perbe vitt jogainak elbírálása esetén az adott ügyet a jogszabályi keretek között bírálja el. Lehetetlenné teszi az önkéntes jogkövetést, ha a bíróságok általános jogelvekre hivatkozással felülírhatják hatályos törvényi rendelkezéseket. Az önkéntes jogkövetés azt jelenti, hogy az adózónak el kell tudnia dönteni, hogy melyik a tevékenységének leginkább megfelelő jogszabály. E körben megvalósulhat a bíróságok Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmező tevékenysége. A Kúria azonban az általános jogelvekből levezetve azon az állásponton maradt, hogy az adózó tevékenységének adekvát jogszabályi rendelkezése az Szja tv. 58.§ (8) bekezdése. Ezt követően vonta le a Kúria azt a jogkövetkeztetést, hogy az Art. 16.§ -ban meghatározott ügyfélkérelmen alapuló bejelentkezési kötelezettség akkor is megvalósul, ha nem valósul meg (?!). Az ilyen döntés alkalmas arra, hogy megingassa a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat. És a bírói döntések tekintélyét. Míg az általános jogszabályok még korlátlan mérlegelési jogot adnak, addig a speciális szabályok határozzák meg a jogszerűségi mércét a bírói döntés számára.

Az indítványomban foglaltak alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján vizsgálja felül a Kúria Kfv.I.35.721/2011/6. számú jogerős bírói döntésnek alaptörvénnyel való összhangját, és a 43.§ (1) bekezdés alapján a bírói döntés alapjogi sérelmét állapítsa meg és azt semmisítse meg.

Adatvédelmi nyilatkozat: Adataim nyilvános közléséhez nem járulok hozzá.

Budapest, 2013. március 4.

Tisztelettel:

[REDACTED] indítványozó

Képviseelő

Dr. OBLAT PETER

ÜGYVÉD

1149 Bp., Nagy L. kir. u. 158 II/4

Tel. 06-07-63 KISADÓZÓ

Adószám 41460803-1-41